

Jeroni Sòria: *Dietari*

(1503 – 1559)

Edició a cura de
Vicent Josep Escartí Soriano
Emilio Callado Estela

2024

*f*onts històriques valencianes

Jeroni Sòria:
Dietari
(1503 – 1559)

Jeroni Sòria:
Dietari
(1503 – 1559)

Edició a cura de
Vicent Josep Escartí Soriano
Emilio Callado Estela

2024

*f*onts històriques valencianeS

*Directors de la col·lecció
Antoni Furió i Enric Guinot*

Sèrie Documents Històrics Valencians 15
en coedició amb
l'Acadèmia Valenciana de la Llengua

*Directors
Ramon Ferrer i Albert Hauf*

Aquest volum ha comptat amb el finançament del Projecte AICO2021/099
«Violència de gènere i identitats: edició i estudi de documentació valenciana
per a la construcció de biografies marginals II (ss. XVI-XVII)»,
de la Conselleria d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital de la Generalitat Valenciana.

Aquesta obra està sota una Llicència Creative Commons Reconeixement-NoComercial-
SenseObraDerivada 4.0 Internacional.

© *Estudi introductori, Vicent Josep Escartí Soriano, 2024*
© *Edició: Vicent Josep Escartí Soriano i Emilio Callado Estela, 2024*

© *D'aquesta edició:*

Universitat de València, 2024

Disseny de la col·lecció: J.P.

Imatge de coberta:

Detall del ms. 927, f. 145,

Biblioteca Municipal (Rouen, França), s. XV.

Coordinació editorial: Maite Simón

Maquetació: Inmaculada Mesa

ISBN (AVL): 978-84-482-6973-9 (paper)

ISBN (UV): 978-84-1118-280-5 (paper)

ISBN (AVL): 978-84-482-6974-6 (PDF)

ISBN (UV): 978-84-1118-281-2 (PDF)

DOI: <http://doi.org/10.7203/PUV-OA-281-2>

Edició digital

*E*studi introductori

VICENT JOSEP ESCARTÍ

(UV-IIFV / IEC)

LA VOLUNTAT DE DEIXAR MEMÒRIA ESCRITA

Són cada dia més nombroses les investigacions que, pertot arreu, s'ocupen de treballar allò que podem anomenar com escrits memorialístics i que fan part d'un conjunt que es pot denominar *dietaris*, *diaris*, *registres*, *llibres de compte i raó*, *memorials*, *memòries* o *autobiografies* o bé *papiers de famille*, *livres de raison*, *livres de maison*, *scritti del foro privato* i un llarg etcètera, segons la llengua que s'empren i sense que siga sempre fàcil del tot assignar una etiqueta exacta a cadascun d'ells ni, tampoc, una que en siga genèrica i es puga aplicar a tot el conjunt de manera coherent. Amb tot, en fem servir algunes que són operatives, com ja hem destacat en altres llocs, i que són útils per a entendre'ns, com ara «literatura memorialística».¹ Un problema, aquest de la denominació, que el trobem també en àmbits d'investigació amb molta més tradició en la matèria, com són l'anglosaxó, l'italià o el francès.² En les nostres

[Aquest estudi s'inclou en el Projecte AICO2021/099

«Violència de gènere i identitats: edició i estudi de documentació valenciana per a la construcció de biografies marginals II (ss. XVI-XVII)»,

de la Conselleria d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital de la Generalitat Valenciana.]

¶¹ Sobre la denominació del conjunt de materials memorialístics, vegeu especialment V. J. ESCARTÍ, «Unes consideracions sobre la dietarística valenciana del segle XVII», *Caplletra*, 9 (1990), pp. 119-127; *Memòria privada. Literatura memorialística valenciana dels segles XV al XVIII*, València, Tres i Quatre, 1998; i «Notícia sobre la literatura memorialística al País Valencià, del segle XIV al XIX», *Manuscrits*, 28 (2010), pp. 181-205. ¶² Sobre aquesta qüestió, i d'altres, hi ha una informació encara útil i bastant recent a l'àmbit de les nostres lletres, a V. J. ESCARTÍ, «Notícia...». En aquest article també hi ha referenciada bibliografia sobre el context europeu

i m'estalvie, ara, repetir-la. A més, s'hi poden trobar moltes referències a les edicions específiques dels textos concrets i una bona col·lecció dels originals coneguts fins ara. Encara, es poden consultar també dos treballs més, nostres: V. J. ESCARTÍ, «Els dietaris valencians del barroc», dins A. Romero i C. Arqués (eds.), *La cultura catalana tra l'Umanesimo e il Barocco*, Pàdua, Studio Editoriale Programma, 1994, pp. 281-295, i «Els usos lingüístics dels memorialistes valencians, de l'edat mitjana a la Renaixença», dins E. Casanova i C. Calvo, *Actas del XXVI Congreso Internacional de Lingüística y de Filología Románicas (Valencia, 2010)*, Berlín/Boston, 2013, VII, pp. 125-137.

terres, més enllà de les publicacions puntuals i meritòries que s'han encarregat d'editar alguns d'aquests textos o d'estudiar-los —i amb una certa tradició que es remuntaria a les primeres dècades del segle XX—,³ la veritat és que només recentment sembla que han anat fructificant algunes iniciatives per tal d'anar fent un inventari inicial que, com és d'esperar, anirà completant-se amb estudis concrets o de conjunt, a més de les necessàries edicions, que són absolutament desitjables, si volem arribar a conèixer completament els materials amb què comptem.⁴ De fet, només una completa catalogació dels materials i l'estudi de les característiques de totes les peces que ens hagen pervingut ens permetrà avançar correctament en el coneixement d'aquest tipus de documents tan valuosos per a diferents disciplines, des de la història a la filologia, passant per la història de l'escriptura, la història de les mentalitats o la història social, la història de la dona, etc.

Especialment, perquè aquests documents són allò més pròxim que tenim als seus autors —és per això que en algunes tradicions se'ls denomina *egodocuments*— i, a més, són textos que contenen normalment una alta dosi de sinceritat, ja que els autors només podien arribar i esperaven arribar a un cercle reduït d'amics i coneguts —com a molt— o, potser, a una posteritat indefinida i sense rostre, a un esdevenidor que era incert i no podien endevinar.⁵

Per tant, l'elecció d'uns temes o d'altres demostrarà l'interés de l'autor en el món que l'envolta i no l'interés per agradar a una classe rectora o per difondre una determinada ideologia, cosa que sí que podem veure en els que anomenem cronistes. I no vol dir que els memorialistes no expressen la seua ideologia d'una manera o d'una altra. Però, no conceben la seua obra amb aquesta finalitat, a diferència dels autors de cròniques —com ara els coetanis de Sòria, Pere Antoni Beuter o Rafael Martí de Vicianà—,⁶ amb tots els inconvenients, també, d'una ac-

¶³ No és el lloc, aquest, de fer un repertori —sempre incomplet, al remat— de les edicions i dels estudis que, en el nostre àmbit lingüístic, van produint-se d'ençà del segle XIX. Són nombrosos, de diversíssima naturalesa i de resultats desiguals. De vegades, de localització molt difícil, atès que s'han publicat en editorials o institucions locals. Assenyalem, però, que en aquests moments, l'elaboració d'un repertori bibliogràfic específic resultaria utilíssim i no massa costós de confeccionar. Pel que fa al territori valencià, hem recollit bona part de la informació disponible al nostre article ja citat, V. J. ESCARTÍ, «Notícia...». Anteriorment, el treball referencial era de començaments del segle XX i en companyia de materials més heterogenis. Vegeu l'estudi de F. ALMARCHE, *Historiografia valenciana*, València, La Voz Va-

lenciana, 1919. ¶⁴ Per al conjunt de les nostres terres resulta interessantíssima la iniciativa que es pot seguir a <<https://www.memoriapersonal.eu/>>, on hi ha un inventari online sempre en creixement. ¶⁵ V. J. ESCARTÍ, «Unes consideracions...», p. 126. ¶⁶ Sobre això, vegeu V. J. ESCARTÍ, «Intencionalitats polítiques en les cròniques de Pere Antoni Beuter i de Rafael Martí de Vicianà», dins *Miscel·lània homenatge a Rafael Martí de Vicianà en el V Centenari del seu naixement (1502-2002)*, València, Biblioteca Valenciana, 2003, pp. 205-218; «Ideologia nobiliària i imperi en l'obra de Rafael Martí de Vicianà», *Afers*, 64 (2009), pp. 609-627, i «La imatge de la nobleza, según Rafael Martí de Vicianà (s. XVI): del pasado medieval al proyecto imperial», *Mirabilia. Revista Electrónica de Historia Antiga e Medieval*, 9 (2010), pp. 266-291.

tivitat fluctuant, amateur, inconstant massa sovint i, altres vegades, subjecta a factors que són impossibles de suposar o d'explicar. Per posar-ne només uns exemples: quan i per què un autor decideix començar a anotar dades sobre la seua vida o sobre el món que l'envolta? Quan decideix acabar de fer-ho? Per què alguns dietaris no passen d'uns fulls i d'altres contenen centenars o milers de pàgines? Per què l'autor, en àmbits on hi ha més d'una llengua, n'escull una i en bandeja una altra o unes altres? Etcètera. En qualsevol cas, és evident que els autors varen confiar en els seus escrits per fixar la memòria d'uns fets que els resultaven interessants i varen voler usar aquell mitjà —dietari, diari, llibre de compte i raó, memòries, etcètera— com a vehicle de transmissió de dades, de notícies, d'idees i, al remat, de coneixements, a un futur que els era clarament desconegut. Volien *deixar memòria* —com ja vàrem destacar en algun altre lloc—⁷ i ho aconseguiren. Tot i que, per desgràcia, és segur que molts d'aquells testimonis se'ns han perdut.

En el cas valencià —com a la resta de països de parla catalana de l'antiga Corona d'Aragó—, l'evolució en els usos memorialístics és bastant ben coneguda i ens permet fer un seguiment de la trajectòria d'aquesta dèria d'alguns homes per deixar anotades dades, fets, referències a documents, notícies que els han arribat de fora i tota una llarga col·lecció de temes —de vegades diversíssims—, que van des d'un sentiment íntim a una notícia pública i coneguda per tothom. I això ho podem resseguir en terres valencianes, des de mitjans del segle XV fins al moment en què la premsa periòdica començarà a ocupar un lloc de cert relleu i la literatura memorialística també prendrà una direcció diferent, ja a finals del XIX i començaments del XX.⁸

Els escrits memorialístics, a més, no pretenien fer Història. Ni tan sols esperaven ser usats com a fonts per a la història. Aquella disciplina, als temps de Sòria, es reservava a autors com Pere Antoni Beuter o Rafael Martí de Viciàna, que escrivien textos destinats a mantenir la història del país entre les classes rectores —les úniques que podien accedir a la cultura escrita i, més concretament, llibrària. Beuter i Viciàna, i, després, homes com Francesc Diago o Gaspar Escolano, ja al XVII, s'adreçaven a les elits poderoses i per això, entre altres coses, acabaren optant per la llengua de Castella a l'hora de redactar la història pàtria. Però també convé recordar que no només hi juga un paper la llengua emprada. Els historiadors citats tracten de difondre una clara ideologia imperial concreta i utilitzen tots els recursos que tenen a l'abast.⁹ Per altra banda, els cronistes es fixaran en l'esdevenir del país,

¶ ⁷ Nombrosos memorialistes manifesten de tant en tant que volen deixar memòria per als temps futurs, i ja ho vàrem exposar amb detall a V. J. ESCARTÍ, «Unes consideracions...».

¶ ⁸ Vegeu A. Zalbidea Berenguer, *Nicolau Primitiu Gómez Serrano: Memòria privada i consciència valencianista*, València, PUV, 2019. ¶ ⁹ Vegeu especialment V. J. ESCARTÍ, «Ideologia...».

dels seus regidors, i en els grans fets polítics i socials que seran explicats d'una manera o d'una altra. Sempre, però, des del bàndol dels poderosos i dels vencedors. Si cap memorialista, a més, es va posicionar al costat dels qui varen perdre, aquella obra seua no ens ha arribat.¹⁰ Els historiadors pensaven en el públic a qui s'adreçaven i sabien què volien dir i en què volien influir.

Però, els memorialistes que varen escriure calladament, a la soledat de les seues cambres, sense voluntat de publicar i només pel gust de recollir per escrit notícies i dades que consideraven importants o, simplement curioses, que afectaven les seues vides en uns nivells més o menys personals, que eren irregulars normalment en la seua recol·lecció de dades i que, a més, confegien aquells manuscrits de vegades voluminosos solament per mantenir viu en el seu propi record alguns esdeveniments públics o privats que, en el seu moment, els havien impactat, per què ho feien? El seu espai concret, privat, els va permetre conservar una certa independència respecte del poder? Es varen mostrar crítics? En el cas valencià, o català en general, canviaren de llengua a partir del segle XVI o, per contra, servaren una major fidelitat lingüística, atés que la seua obra no pretenia veure la llum a través de les premses i, per tant, no patien la pressió dels editors i dels mercats? I més preguntes que ens podríem fer i que no sempre són fàcils de contestar.¹¹

Si ens centrem en aquesta darrera qüestió, hem de dir que la literatura memorialística valenciana es va resistir bastant a la temptació del castellà i, per altra banda, les mostres que ens han pervingut en català —la primera de les quals seria la del comerciant Jeroni Sòria—, són de major qualitat que aquelles altres en castellà, fins i tot les del segle XVIII. Amb tot, l'interés dels textos que ens han arribat, però, sempre és alt. Són col·leccions de dades que ens permeten esbrinar —de vegades millor que cap altre escrit— el pensament d'un determinat autor i, per extensió, de l'estament social al qual representa. Sense els filtres del creador literari, sense el constrenyiment de la redacció jurídica o processal —per molt directa que siga, però sempre enfocada a un moment concret de la vida dels qui hi participen—; i a més, en el dietari, amb la llibertat d'escollir els temes, les paraules, l'enfocament, la percepció d'un món que tenia certament tantes limitacions.

¶¹⁰ Ho hem explicat, en el cas de les Germanies, en un parell de treballs nostres recents. Vegeu V. J. ESCARTÍ, «Algunes notícies sobre les Germanies, en un manuscrit desconegut», *Revista Valenciana de Filologia*, 5 (2021), pp. 105-128, i «Les Germanies: un record viu en la història valenciana», dins Ò. Jané, *Revoltes i repressions als territoris de parla catalana (segles XVI i XVII)*, Afers, 2023, pp. 19-39. ¶¹¹ Sobre la importància dels dietaristes per conèixer l'opinió de determinats sectors davant alguns fets, és in-

teressant consultar J. FUSTER, «La València del segle XVII a través d'un dietarista eclesiàstic», dins J. Fuster *Obres completes*, I. Barcelona, Edicions 62, pp. 431-508. Sobre l'ús de la llengua, vegeu C. BATLLE i A. RAFANELL, «Algunes consideracions sociolingüístiques sobre els dietaris de Porcar, Vic i Sòria», dins *Segon Congrés Internacional de Llengua Catalana*, València, Institut Universitari de Filologia Valenciana, 1986, pp. 259-288; i, encara, V. J. ESCARTÍ, «Els usos lingüístics...».

Des del dietari del capellà Melcior Miralles¹² fins al de Català de Valleriola,¹³ els Vich¹⁴ i Porcar¹⁵ —tots tres en el canvi del segle XVI al XVII—, textos com l'encara inèdit de Jaume d'Anglesola¹⁶ —que seria el primer d'aquest llinatge— o els més breus d'Antist¹⁷ i Jeroni Llopis¹⁸ —net de Sòria, per cert—, i tenint com a peça fonamental el de Jeroni Sòria,¹⁹ podem afirmar que formen una nissaga, una genealogia que de vegades no presenta lligams detectables entre uns casos i els altres, però que, en tots ells és evident que són esclavons d'una cadena que es va construir des de l'anonimat, des de la solitud, des de la voluntat íntima de recordar i tenint els ulls —i els mots— fixats en un futur intangible, que a la fi som nosaltres. O, potser, sabent d'altres coetanis que també tenien el costum d'anotar notícies, com podem detectar en un cas d'un segle després. De fet, Josep Agramunt, en un escrit que funciona de pròleg a la seua col·lecció de notícies, no s'està de comentar que coneix altres autors que també ho fan: «Yo me pensaba ser sólo el que había dado en esto de escribir las cosas que iban sucediendo en esta ciudad de Valencia, y después he visto algunos que daban en lo mismo». I passa tot seguit a indicar-los: «En particular conocí un guantero en la Lonja, Noé, de edad de más de ochenta años, que también iba escribiendo las cosas que iban sucediendo en Valencia; y sin este, conocí dos clérigos, el uno de San Juan y el otro de San Martín, que hacían lo mismo».

¶ ¹² M. MIRALLES, *Crònica i dietari del capellà d'Alfons el Magnànim*. A cura de M. Rodrigo, València, Publicacions de la Universitat de València, 2011. ¶ ¹³ B. G. CATALÀ DE VALLERIOLA, *Dietari (1568-1607)*. A cura de C. Fenollosa, València, Publicacions de la Universitat de València, 2022. ¶ ¹⁴ A. i D. DE VICH, *Dietario valenciano (1619-1632)*. A cura de F. Almarche Vázquez i S. Carreres Zacarés, València, Acción Bibliográfica Valenciana, 1921. ¶ ¹⁵ P. J. PORCAR, *Coses evengudes en la ciutat y regne de València. Dietari (1585-1629)*. A cura de Josep Lozano, València, Publicacions de la Universitat de València, 2012, 2 vols. ¶ ¹⁶ Aquest text encara roman inèdit, però ens trobem treballant-lo per a una propera edició. Hem ofert dades sobre el manuscrit a V. J. ESCARTÍ, «Algunes notícies...». ¶ ¹⁷ J. MARTÍ I MESTRE, «Les Memòries del cavaller valencià Gaspar Antist (s. XVI). Edició i estudi lingüístic», *Butlletí de la Societat Castellonenca de Cultura*, 73 (1997), pp. 235-272. ¶ ¹⁸ J. MARTÍ I MESTRE, «El dietari del ciutadà valencià Miquel Jeroni Llopis (s. XVI). Edició i estudi», *L'Aiguadolç*, 21, pp. 19-36. Martí insinua el parentesc amb Sòria,

però des del nostre punt de vista la relació familiar avi-net és bastant evident, tant pel segon nom de Miquel Jeroni, com pel fet que aquest heretaria el manuscrit de l'avi, com suposem i ho explicitem més avall. També, perquè Llopis —que usà l'índex elaborat per Sòria per afegir les notícies que ell mateix anava confegint—, arriba a indicar clarament que era fill de Joana Àngela Sòria: «Mort de ma mare, Juanàngela Sori, vespra de sent Lluc, a les ons-ores de la nit, dilluns, a 17 de octubre, 1588». El testament l'havia fet el dia 13 d'aquell mes, davant el notari Joan Josep Rocafull. D'aquest notari es conserven llibres a l'Arxiu del Reial Col·legi Seminari de Corpus Christi de València, però d'aquell any només el rebedor —i, encara, en mal estat. Vegeu F. Andrés ROBRES *et al.*, *Inventario de fondos notariales del Real Colegio Seminario de Corpus Christi de Valencia*, València, Generalitat Valenciana, 1990, p. 491. Sobre la intervenció de Llopis en el dietari de Sòria, en parlem més avall. ¶ ¹⁹ Encara que en parlarem més avall, assenyalem ara que aquell text va conèixer una edició: J. SÒRIA, *Dietari*. A cura de F. de P. Momblanch, València, Acción Bibliográfica Valenciana, 1960.

Ara bé, a Agramunt els dietaris dels altres no li semblen suficientment explicatius del que anoten i ell es postula com un innovador: «Pero yo, mudando estilo, quando escribo algunos rigores de virreyes, doy razón muy por lo largo del caso». No és cert, però aquell era el seu propòsit, segurament.²⁰ I, pel que ací ens interessa, constata el coneixement d'una certa xarxa de memorialistes —afecionats— de què, en principi, no sabem res.²¹

Aquell Cinc-cents valencià agitat —que s'iniciava amb les Germanies i acabava pràcticament amb l'expulsió dels moriscos, el 1609—, és el que trobem narrat a través dels ulls i les paraules dels autors citats suara: pinzellades d'un segle que podrem completar en molts casos i afortunadament gràcies als seus textos il·lustradors. I, en el cas de Jeroni Sòria, com a testimoni privilegiat d'un esdeveniment tan fonamental per al país com la guerra de les Germanies.

Però, no només. Jeroni Sòria, en parlar d'un dels episodis de la revolta agermanada, ho explica: «Recordant-me, escrivint la present memòria, dels cavallers que moriren en dita batalla...» [39].²² Sòria *recorda*, mentre escriu la present *memòria*. El record i la memòria: els dos elements bàsics per al dietarista. En altres casos, el mot *memòria* encara apareix i, més concretament, com advertència: «y per ço ne fas memòria» [329]; «per ésser cosa demasiada, la neu, o pose así en memòria» [333]; «esta memòria fas, perquè tot desendeix de la presa dels cavallers que lo duch de Calàbria posà en la torre» [373]; «des que València és València, may és estat tal, e per ço ne fas memòria» [391]; «E açò fas memòria per què'm trobí en Valladolid» [395]; o, ja per donar més força al fet d'anotar un determinat esdeveniment, quan afirma «e fas memòria perquè'm trobí present yo, Jeroni Sòria» [397] —per l'excepcionalitat d'una determinada qüestió i per donar testimoni feiaent d'allò inscrit en el seu llibre. Altres vegades, el mot ve a ser equivalent a *memorial*, *relació*: «Memòria de bons cavalls de Andalusia» [138]; «Memòria que tota donació que qualsevol persona fa...» [230]; «Memòria de difinicions» [231]; «Memòria de donacions» [232]; «Memòria que si dengun home que tinga namorada...» [233]; etcètera. El llibre de Sòria és un volum format per *memòries* que creen *records*. La voluntat de configurar el *record* de determinades coses per al futur, es fa, així, evident, com en altres dietaristes.²³

¶²⁰ Reproduïm el text a partir de V. J. ESCARTÍ, «Unes consideracions...», p. 124. L'edició d'aquell dietari, al volum d'A. ESPONERA i E. CALLADO, *Memoria escrita, historia viva. Dos dietarios valencianos del seiscientos*, València, Ajuntament de València, 2004. ¶²¹ Només el capellà de Sant Martí podria ser identificat amb Pere J.

Porcar —si Agramunt es refereix al text del dietari i no a la persona... ¶²² En aquest treball ens referim a les entrades de Sòria amb el número entre claudàtors que els hem atorgat a la present edició, per tal de facilitar-ne la consulta. ¶²³ Vegeu les nostres reflexions a V. J. ESCARTÍ, «Unes consideracions...», pp. 123-126.

Índex

<i>Estudi introductori</i> , Vicent Josep Escartí	7
La voluntat de deixar memòria escrita	7
El <i>Dietari</i> de Jeroni Sòria i Langlés (finals s. XV - després 1559):	
l'individu i el món	13
El manuscrit i l'edició	23
Criteris d'edició	26
Bibliografia	27

JERONI SÒRIA: *DIETARI* (1503-1559)

Índex	47
[0] Crida e execució de la sentència dada en Barçelona a Johan Canamàs	
Any 1508	72
[1] Morts en la ciutat de València	
[2] Venguda de mi, Jeroni Sòria, de Gènova a València	
Any 1516	73
[3] Levada dels banchs	
[4, 5] Mort del catòlich rey don Ferrando	
[6] Mort de Gonçalo Ferrandis	
Any 1517	74
[7] Desenbarcà l'emperador en Espanya	

[8] La venguda del riu a València	
Any 1517	75
[9] Llam del Micalet del campanar de la Seu de València	
[10] Moça nomenda Quitèria	
[11] Ferrando, flaquer, bujarró, e hun capellà	
Any 1520	77
[12] Moça nomenada Guisabeleta	
[13] Crema de mossén Gomis, cavaller, per bujarró	
[14, 15, 16, 17, 18] Dehenament dels ofiçis	
[19] Racional de València, Joan Caro, sucrer	
[20] Anada dels ofiçis a Chelva	
[21] Cesió feta a Nofre Soriano, contra Joan Estaràs	
Any 1521	82
[22] Levada dels drets de València	
[23] Pere Cantí, penjat per la mort de mestre Moles, barber	
[24] Moça nomenada Çiçília	
[25] Quant se buidà la campana del Micalet de València	
[26] Mort de Mateu, negre	
[27] Mort de Françí, saliner	
[28] Quant partí la gent de València per a Gandia	
[29] Presa del castell de Morvedre	
[30] Capità Caro, e raçional de València; partí a Gandia	
[31] Venguda de don Jeroni Vich, enbaxador del rey nostre senyor, que venia de Roma	
[32] Foch	
[33] [Presa de l'artelleria]	
[34] Combat del Castell de Corbera	
[35] Quant feren governador al marquès de Atsaneta	
[36] Presa del castell de Xàtiva	
[37] Mort dels fadrins de Morvedre e treta de la bandera de València	
[38] Batalla e camp de València en Morvedre	
[39] Batalla de Gandia. Lo camp de València contra lo duch, el virey don Diego de Mendoça e lo comte de Oliva	
[40] Quatre òmens penjà lo marquès; era Quinto, ligador de orts, per ladre	
[41] Mort de Joan Sisó, ostaler del bordell de València e agermanat o amich d'ells, en Morvedre	
[42] Quant anà lo marquès don Rodrigo a Morvedre per la bandera real de València	
[43] Benedichció de la mesquita de la Moreria de València	
[44] Mort de la marquesa de Atzaneta	

- [45] Moneder de reals falços
- [46] Quant desembarcà Viçent Peris en la plaja de València
- [47] [Recepció al Real]
- [48] Entrada de l'infant en València, senyor de Sogorp
- [49] Presa de artelleria del Real
- [50] Bocanegra, capità, esquarterat
- [51] Entrada del jurat de Saragoça
- [52] L'artelleria tragué lo marqués de la teraçana de València; e presa per los agermanats de Catarroja
- [53] L'artelleria portaren a Paterna, al virey
- [54] Hun ome penjaren a l'Hospital General
- [55] Acte de obligació feta a Collar, çitadà

Any 1522

94

- [56] Venguda de Viçent Peris de Algezira, per a València
- [57] Entrada de Vicent Peris en València
- [58] Mort del dit Vicent Peris, velluter, capità que's feya de la Germania
- [59] Nou hòmens e una dona penjats
- [60] Mort de don Joan de Pròxita, degolat
- [61] Correu que portà lo cap de Agulló de Xàtiva a València
- [62] Esquarteraren a Joan Alfonso e Bertomeu Andari, velluter, e altres de la Germania
- [63] Mort de l'Encubert
- [64] Mort de Vilacorta, alguazir real
- [65] Nova de Laredo de la partida de l'emperador per a Espanya
- [66] [Correu del papa Adrià]
- [67] Bandera al portal de Sent Viçent
- [68] Mort de l'infant
- [69] Soriano, esquarterat

Any 1523

100

- [70] Martí, lo torner, esquarterat
- [71] Mort del marqués de Atzaneta
- [72] Entrada de la reyna Germana a jurar per vireyna de València
- [73] Mostra de totes les botigues de draps e sedes
- [74] Presa de diverses persones en València per la Germania
- [75] Àpoca de Macip
- [76] Presos per la reyna Germana, per la Germania
- [77] Morts de peste en València

Any 1524

103

- [78] Bandeich dels fugits per la Germania
- [79] Mort de don Loís de Cabanyelles, governador de València
- [80] Entrada de l'echselent duch de Sogorp en València
- [81] Joch de canyes

- [82] Portaren a Joan Caro, raçional, pres de la cort
- [83] Joan Alfonço, perayre, e 3 altres esquarteraren
- [84] Mestre Pere, carabaçer e carder, e dos altres esquarteraren
- [85] Obligació feta per mon pare, Simó de Sori, a mosén Miquel Falcó
- [86] Presa de Fuenterabia
- [87] Pere Ros, esquarterat, capità del camp de Morvedre
- [88] Tres notaris esquarteraren, que fon Gisbert, Lavata e Manyiques
- [89] Testimoni de suficiència
- [90] Mosén Antoni dels Diabls, capellà, a la escala
- [91] Acte de comanda per los diputats del General de València
- [92] Joan Caro, sucrer, e racional per la Germania, sentençiat
- [93] Acte de guardar de dan
- [94] Desagraduaren hun capellà portugués per la Germania
- [95] Acte de obligació feta per mon pare
- [96] Justes reals en lo carrer de Sent Visent
- [97] Definició feta a mon pare
- [98] Acte de guardar de dan a Loís Beltran, mercader
- [99] Acte de compra de hun sensal sobre la ciutat de Alacant de 74 lliures, 15 sous, 10, comprat de moseén Pere Martines e Nicolau Martines de Vera, germans, de la çiutat de Alacant

Any 1525

110

- [100] Nova de la presa del rey de França
- [101] Acte de regonexensa feta per Joan Crespo a Geroni Sòria
- [102] Enquisidors per als moros de València
- [103] Entrada del rey de França en València, per mar
- [104] Mort del marqués de Brandambuch, almany, marit de la reyna Germana, en València
- [105] Mort de miçer Açió, joriste
- [106] Mort del cardenal Vich
- [107] Escanselació e quitament de hun sensal a Visent Borell
- [108] Àpoca de Pere Tença fermà a Simó de Sòria
- [109] Fermança feta per Baptiste Esteve, de Puçol, a Geroni Sòria
- [110] Àpoca fermà mon pare, Simó de Sori, a n'Andreu de Medina, menor de dies

Any 1526

114

- [111] Obligació de Simó e Jeroni Sòria a Visent Borell
- [112] Acte de loguer de casa
- [113] Sotascrita
- [114] Sesió feta per mestre Antoni Alòs, àlias de les Olles, e sa muller, a na Ysabet Goçalbo e de Sori, muller mia
- [115] Crida contra los moros de Benaguazir
- [116] Mostra dels ofiçis

- [117] Tragueren l'estandart real a la finestra de la sala de València per a Benaguazir
- [118] Presa de Benaguazir
- [119] Tragueren la bandera del Rat Penat a la finestra de la sala per a Espadà
- [120] Època que fermà Santa Crus
- [121] Albarà
- [122] Presa del Corpus del loch de Chinchés, prop Almenara, per los moros de la muntanya d'Espadà
- [123] Bandera de València al portal dels Serrans
- [124] Partida del Governador per a enbaxada a Espadà
- [125] Taula de moneda
- [126] Crida contra la dita taula
- [127] Acte de difinició que fa Geroni Sòria a Joan de la Plana
- [128] Acte de caplleuta feta per la presona de Gaspar Rúvio, perayre
- [129] Bandera de València partí a la muntanya d'Espadà
- [130] Presa de Ahim e l'Alcudia de Veo
- [131] Crida a foch e a sanch
- [132] Època de l'empedrador, de la entrada
- [133] Tancada de les corts de València
- [134] Presa de dita serra d'Espadà
- [135] Tornada la bandera a València
- [136] Foch del Trench
- [137] Profesó de Corpus Crist
- [138] Memòria de bons cavalls de Andalusia, terra de Castella
- [139] Entrada del duch de Calàbria ab la reyna Germana, sa muller, en València, per virey ell y ella
- [140] Època fermà mossén Rodrigues a Geroni Sòria
- [141] Carregament de censal dels Monfors de VII mília sous e III mília de altra
- [142] Carregament de censal de 70 lliures, sous, pres de Gerònima Stanyola, beata
- [143] Època que fermà mestre Gaspar Jordà, obrer de vila, a Geroni Sòria

Any 1527

121

- [144] Acte de guardar de dan
- [145] Acte de lloguer
- [146] Quitament de sensal fet a Pere Ros, flaquer, lo qual quità Geroni Sòria
- [147] Cessió fa l'artiaca Borja
- [148] Nova del part de la emperatrís
- [149] Presa de Chilches per los moros de Alger
- [150] Mort de Borbó en Roma e presa de Roma per l'emperador

- [151] Letra de ofertes e socors fet al spectable compte de Oliva per mí,
Geroni Sori
- [152] Pau e treva ab Joan Moragrega e altres e Geroni Sòria
- [153] Galera de València se'n portà don Àlvaro de Basan, capità
- [154] Època
- [155] A 4 de agost, letra al compte de Oliva, don Serafi de Sentelles
- [156] Penjaren hun home que matà a sa muller
- [157] Sesió feta a Pere Estrader
- [158] Època
- [159] Fermança feta per Jeroni Sòria a Jaume Daroca
- [160] Fermança feta a Pere Gelós, sastre
- [161] Salari de advocat a miçer Paredes
- [162] Afermament de moça a mon pare
- [163] Sentència dada per lo magnífich mustaçaf de València entre
Geroni Sòria, mercader, e na Margalida Moragrega, viuda,
dels tarongés de la sua paret e de la tanca del terrat

Any 1528

127

- [164] Obligació de Gaspar Rúvio, perayre, e sa mare
- [165] Entrada de l'emperador don Carlos e rey nostre en València
- [166] Crema de conversos
- [167] Joch de canyes
- [168] Corpus, ço és, la profesó acostumada
- [169] Jurament de l'emperador en la Seu
- [170] Justes reals en lo Mercat
- [171] Partida de sa magestat per a Barçelona y de allí per a Gènova
- [172] Presa de mestre Joan Gomis, sermonador
- [173] Presa de frare Martí Sanchis, de Sent Agostí, per luterà
- [174] Partida de la reyna Germana per a Monsó a tenir corts
- [175] Època de la sisa del tall del drap e sedes
- [176] Presa de miçer Lloris, joriste, asesor de governador,
per la enquisició
- [177] Fogaça
- [178] Època
- [179] Definiçió que fan a mi, Ysabet Gosalbo, ma muller, y Magdalena
Gosalbo e de Maçip
- [180] Època
- [181] Època
- [182] Moça de mon pare

Any 1529

133

- [183] Nau se cremà en la plaja de València
- [184] Trellat de huna letra de desafiu tramesa a mi Hieroni Sòria
sta nit, dimarts, vespra de sent Sebastià, que contam denou
de janer, DXXVIII^o

- [185] Resposta de la damunt dita letra de desafiú
- [186] Compra de la alqueria al camí de Picasent
- [187] Atenallat l'Encubert segon
- [188] Àpoca de la beata Estanyola
- [189] Esquarteraren tres hòmens comovedors nous de la Germania
- [190] Obligació feta per na Margalida Langlés e de Sòria a Viçent Borell
- [191] Obligació feta per Simó de Sòria e altres a Baltazar Miquel, ciutadà
- [192] Obligació fa Pere Magaluf e Jeroni Sòria a na Betriu Torres
- [193] Àpoca que fermà Bernat Lluís Maçip a Geroni Sòria
- [194] Carregament de violari de Viçent Trilles, notari, 20 ducats
- [195] Obligació de Rúvio, perayre
- [196] Nova de la enbarrada de l'emperador en Barcelona per a Ytàlia
- [197] Tachació per lo pare de òrfens de Catalina, moça de la Pobla. Moça
- [198] Carregament de violari de 70 ducats, pres de Gerònima Àngela Almenara
- [199] Regonexença de Françés Bonet, de Puçol, a ma mare
- [200] Obligació fa Pere Magaluf, notari de València, e altres, a Gostí Parent
- [201] Carregament de violari de 80 ducats
- [202] Rota del Gran Turch
- [203] Àpoca de la beata Estanyola fa a Geroni Sòria
- [204] Moça afermada per lo pare de òrfens a Geroni Sòria
- Any 1530** 141
- [205] Definició entre mi e na Maçipa, ma cunyada
- [206] Escanselació de sesió feta per Seguer
- [207] Àpoca fa Gaspar Molins, lençer, a Geroni Sòria
- [208] Àpoca ferma Loís Durbà, de Alfafar
- [209] Morts de peste
- Any 1531** 142
- [210] Obligació feta a Joan Daguí, formenter
- [211] Obligació feta a Anton Delós, mercader
- [212] Restituició a mi feta
- [213] Àpoca fermà Sabastià Boroy, sastre
- [214] Àpoca fermà mossén Albert, ciutadà
- [215] Mort de Çetina, cavaller
- [216] [E de la paga de noembre]
- [217] Àpoca que fermà mestre Nicolau, sabater, a Geroni Sòria
- [218] Sesió feta a Bernat Maçip per Geroni Sòria
- [219] Crema de conversos e treta de mossén Gomis, sermonador
- Any 1532** 144
- [220] Pau e treua feta entre Anton Delós e Geroni Sòria
- [221] 16 fustes de moros foren en la vall de Alfàndech

- [222] Trencada del Micalet
- [223] Acte de obligació fa Luís Avenar, notari de València, a Geroni Sòria
- [224] Època que fermà Guillem Pelliser, flaquer, a Simó de Sòria
- Any 1533** 145
- [225] Acte de arrendament del bisbe de Sogorp y Albarasí fet a Geroni Sòria
- [226] Època fermà mossén Martí Asensi, prevere, a Geroni Sòria
- [227] Desenbarcà l'emperador en Palamós, venint de Itàlia
- Any 1534** 146
- [228] Venguda de les galiases veneçianes a València
- [229] Venguda de dos infants a València, germanes del duch de Calàbria, virey de València
- [230] De donacions
- [231] Memòria de difinicions de pobil a curador o altra persona
- [232] Memòria de donacions fetes a estranyes persones
- [233] De altra manera de donació feta a enamorat o enamorada
- [234] Testaments noncupatius que's fan sense notari
- [235] Taula de tachació de les soldades dels moços e de les moços de soldada, feta per los jurats de la present ciutat de València, donada al pare de òrfens
- Any 1535** 150
- [236] Embarcada de l'emperador en Barçelona per a Tunis
- [237] Presa de la Goleta
- [238] Presa de Tunis
- [239] Concòrdia
- [240] [Cartes nubcials fetes entre Pere Munterde, mercader, vehí de Mosquerola, regne de Aragó, ab Joana Àngela Sòria, filla de mi, Geroni Sòria]
- [241] Cartes nubsials entre mi, Geroni Sori, y ma muller, Ysabet Joan Saburgada
- [242] Època de mossén Pere Barberà, procurador de les monges de Sent Christòfol
- Any 1536** 154
- [243] Època de dos esclaves de Tunis
- [244] Difinició que fa Macip a mi
- [245] Caregament de sensal de 100 lliures, sous de don Françés Llançol, comanador de Munteza e claver de Silla
- [246] Violari de 60 ducats, pres de Esperança March, donzella
- [247] Època de na Masquefa
- [248] Violari de 50 ducats, pres de Esperança March, donzella, ab cert pacte

- [249] Violari de 66 ducats, 2/3 de ducat, qu'és de Esperança March, donzella
- [250] Venda de sensal de València, de XV mília sous, de la erència de na Ysabet Gosalbo, ma muller, a dona Joana Pallàs
- [251] Carregament de sensal de 105 lliures, pres de dona Joana Pallàs, donzella
- [252] Quitament del sensal de Bernat de Pilan, lo qual responia mestre Antoni de les Olles, àlias Alòs, selurgià
- [253] Caregament de sensal de VII mília sous, de Viçent Borell, çitadà
- [254] Venguda de l'emperador e rey nostre de la çitutat de Gènova a Palamós, terra de Catalunya
- [255] Caregament de violari pres a Grabiell Argent, mercader
- [256] Reduchsió del sensal de Sent Christòfol
- [257] Àpoca que fermà Miquel Aliaga, notari, a Ysabet Joan Saburgada
- [258] Àpoca que fermà Geroni Sòria a Gaspar Gil
- [259] Carregament de violari pres d'Antoni Gomes
- [260] Compra de [...] truges comprades de Arnau, carnicer

Any 1537

159

- [261] Acte d'obligació fet a Francisco de Madrit, formenter
- [262] Crema de convesos y restitució de Solanes
- [263] Caregament de sensal de 100 lliures, pres de Geroni Granuellés, çitadà
- [264] Venda de hun catiuet blanch de Tunís, feta a miçer Paredes
- [265] Memòria de empires a València com s'an de fer per lo çevil
- [266] Memòria de empara com sa de fer al General, ço és, als diputats
- [267] Àpoca de Miquel Beneyto, notari, que fermà a Geroni Sòria
- [268] Àpoca de Françés Pastor, mercader, que fermà a Geroni Sòria
- [269] Forma de com se a de fer suplicació als enquisidors
- [270] Pagament fet per lo magnífich en Hieroni Sòria a la magnífica Ysabet Johan Çaburgada, sa muller

Any 1538

162

- [271] Acte de obligació que fa Miquel Geroni Roig, çitadà, a Geroni Sòria
- [272] Obligació eo compra feta en la cort de 300 sous de 18, 18, 0, a Joan Tristany
- [273] Breu de corona, ço és, revalidació
- [274] Sesió que fas yo, Geroni Sòria, a Jacobo Bover
- [275] Procura fa Ysabet Joan Saburgada a Jacobo Bover
- [276] Àpoca de Joan Monfort que fa a Geroni Sòria
- [277] Moça. A nom Magdaleneta
- [278] Enbarcada de l'emperador per a Nisa
- [279] Mataren dos alguasirs de la Santa Inquisició
- [280] Martí Joan Alsamora, notari de València

- [281] Venda de violari de 16 ducats que respon Nofre Blasco, carniçer, fet a Geroni Sòria per Ramon Casanova
- [282] Eixida per a Vila Joyosa
- [283] La profesó general en memòria de la conquesta de València
- [284] Procura fa ma muller, Ysabet Joan Saburgada, a Geroni Sòria

Any 1539

168

- [285] Entrada de l'arquebisbe de València, don Jordi de Àustria
- [286] Sesió feta a miçer Galçerà Adret, doctor
- [287] Àpoca que fermí yo a Pere Munterde, mon gendre
- [288] Cripsi del sol
- [289] Mort de la emperatrís
- [290] Jurats de València en la mort de la emperatrís
- [291] Violari pres d'Anton Gomes y ara lo té na Ysabet March e de Guimerà, de 42 ducats, 16 sous, 4, ab consignació sobre mossén Francés Pérez, prevere
- [292] Garrot de Geroni Vilanova, fill de micer Vilanova, juriste, donat per la Real Audiència
- [293] Treta de Gaspar Borell, çitadà, y altres, per los reverents inquisidors
- [294] Lo Micalet de la Seu de València se buydà
- [295] Pau e treua entre Geroni Sòria e Geroni Yvorra
- [296] Acte d'obligació de 15 lliures a mestre Far, feta per Geroni Sòria e altres
- [297] [Àpoca] de Puig, obrer de vila, de la obra de la alqueria
- [298] Lo portal de Magdalenes
- [299] Çesió feta a micer Nofre Matalí, doctor en cascún dret, contra Pere Magaluf
- [300] Compra de mula de Urgellés, guadamasiner

Any 1540

173

- [301] Pedra en València
- [302] Venda de hun violari de 16 ducats fa Geroni Sòria a Ramon Casanova, correu
- [303] Venguda del riu de València
- [304] Mort de Làzaro Múrçio
- [305] Acte de renunciació feta per Simó de Sòria a Pere Martí
- [306] Compromés entre mi e ma filla
- [307] Acte de lloguer de la botiga a Pere Bonilla
- [308] Cesió de ma muller contra don Alonso Peixó e altres

Any 1541

175

- [309] Garrot a Penya, de la vila de Onda
- [310] Entrada de la marquesa, muller del duch de Calàbria
- [311] Serdà, flaquer. Soldevila, fuster

- [312] Apedregà en València
 [313] Àpoca fermà Sancho Ximenes, dido
 [314] Cabbreu de les cases que tinc que fan çens a l'Espital General de València
 [315] XXXI home asotats per lladres, lo governador
 [316] Concòrdia eo transachsíó feta ab Bernat Maçip, de 24 mília sous
 [317] Pes de la palla
- Any 1542** 178
- [318] Defeniçió feta entre mi e Jaume Garçia
 [319] Llevada del pes de la palla, y'l feren al Mercat
 [320] Esquarteraren a Viçent Ferrer
 [321] Cremaren a na Dolça, muller del dit Joan Dolç
 [322] Llam del Real
 [323] Çessió fa Martí Gonçalves a Yzabet Joan Saburgada
 [324] Cessió fa Hieroni Sòria a Martí Gonçalves, scrivent
 [325] Fur dels erbages dels lochs de senyoriu
 [326] Entrada de l'emperador a València
 [327] Entrada del duch de Gandia
 [328] Entrada del compte d'Oliva
 [329] Joch de la garlandeta
 [330] Torneus
 [331] Partida de l'emperador
 [332] Corts en la vila de Monçó
- Any 1543** 182
- [333] Neu en València
 [334] Çessió feta a Françés Trilles, notari
 [335] Crema de set cases al Mercat
 [336] Presa de Tremisent
 [337] Mort de Cuevas
 [338] Crida de certs capitans per la venguda del Turch
- Any 1544** 184
- [339] Feren corones en València
 [340] Convocasió de parlament en Alsira
 [341] Pedro Aleman penjat a l'Espital General
 [342] Acte de lloguer de la botiga de la Lonja, fet a Françés Alazir, sastre
 [343] Electió de mestre de Munteza
- Any 1545** 187
- [344] Foch de l'Espital General de València
 [345] Françés Joan Trilles, notari, furtà a la filla de Joan Perelló, botiguer de draps
 [346] Mort de Trilles
 [347] Part de la muller del príncep don Felip

- [348] Mort de la prinçessa
 [349] Intima extrajudicial feta per Geroni Sòria a Geroni Neus
- Any 1546** 189
- [350] Escapsat Pere Sans de Llumbier
 [351] Venguda de riu a València
- Any 1547** 189
- [352] Partida de mosén Çifre per a Çiçília, per forments
 [353] Arrendament de la alqueria fet a don Gaspar Artés
 [354] Posada en lo castell de Xàtiva a don Diego Lladró e a don Francés Joan Martí
 [355] Fugits del castell de Xàtiva
 [356] Posada de la primera pedra en lo cap de l'altar de Sent Martí
 [357] Llagosta
 [358] Memòria de fer escandal de forment, de brut a net, en lo almodí de València
 [359] Àpoca que fermà mossén Pere Martines, prevere, procurador del Spital General, a Geroni Sòria
- Any 1548** 193
- [360] Mort de Gomis
 [361] Llagosta en València
 [362] Joyes a l'Espital General de València
 [363] Desembarcada del príncep Maximià en Barcelona
 [364] Cessió feta per Geroni Sòria a Grabièl Argent, çitadà
 [365] Sentència dada contra miçer Soriano, juriste
 [366] Nova de la embarcada del nostre príncep don Felip per a Flandes
 [367] Penjaren a [...] perque entrà a furta les joyes de la Verge Maria de Gràcia
- Any 1549** 195
- [368] Treues del gran Turch ab lo emperador don Carlos
 [369] Mort de [...] Thomàs per si mateix, estant pres en la torre de la sala de València
 [370] Lloguer de la casa de la Llonja
 [371] Presa dels cavallers de València, enculpant-los en la fugida de Gonbau, sota-alcayt del castell de Xàtiva, y de don Diego Lladró y de don Francés Johan Martí, comanador de Santiago de la Spasa
- Any 1550** 197
- [372] Mort de dona [...], germana del duch de Calàbria
 [373] Lloguer de casa a Berthomeu Lull, mercader
 [374] Presa de la vila de Cullera

- [375] Presa de la ciutat de Monestir, prop de Tunis
- [376] Mort de don Geroni Cabanyelles, governador de València
- [377] Presa de miçer Françés Benavent, doctor y de la Real Audiència
- [378] Pegaren a don Diego Lladró, governador de Castelló de la Plana
- [379] Mort del duch de Calàbria, don Ferrando de Aragó, virey e capità general de la present çiutat e regne de València
- [380] Fugida de Jeroni Deçís, secretari de l'il·lustre duch de Calàbria
- Any 1551** 202
- [381] Çessió feta a Yvorra per mi, Geroni Sòria
- [382] Çessió feta per Yvorra a mi, Geroni Sòria
- [383] Obligació feta per Yvorra a mestre Viçent Far
- [384] Foch de la cort del governador de València
- [385] [Bous]
- [386] Presa de fransesos en Barçelona
- [387] Crida de guerra contra fransesos
- [388] Mort de Christòfol Salat
- [389] Lloguer fet a mestre Bernat Aduart, velluter, de la casa de la escaleta per mi, Geroni Sòria
- [390] Forma de com s'an de signar los mercaders davall los actes de notaris per a trametre defora lo regne de València dits actes
- [391] Sentència dada per lo mustaçaf entre Jeroni Sòria e Joan Albert, llaurador de València
- Any 1552** 205
- [392] Mosén Jaume Ros, negre, cantà misa
- [393] Bastonades a don Gaspar Centelles per lo duch de Gandia
- Any 1554** 206
- [394] A 24 de dehembre, provisió feta per Bernat Simó, justícia en lo çivil de València
- [395] Mort de la excel·lentíssima duquesa de Calàbria, dona Mensia de Mendossa
- Any 1555** 206
- [396] Mort de la reyna dona Joana, viuda, muller del rey Felip, quòndam, e mare de l'emperador don Carlos
- [397] Mort del reverent frare Joan Micó
- Any 1556** 208
- [398] Nova que lo emperador havia fet en Flandes quatre de la Casa del Tuzó
- [399] Nova de la renunçiació de l'estat d'Espanya feta per lo emperador al príncep don Felip, estant en Frandes
- [400] Mort de la muller de Lloret, flaquer

[401]	Presa de nau per moros, en la plaja de València	
[402]	Mudada de les monjes de Sent Josep, del portal dels Tints Majors, a Senta Tecla	
[403]	Presa de barques de peixcadors per moros, a l'aigüa de Bonanat	
[404]	Desenbarcada de la magestad de l'emperador don Carlos	
[405]	Entrada de l'arquebisbe de València en València	
Any 1557		210
[406]	Casa de Joan de Morales, al portal de la Mar	
[407]	Mort de Françes Gras, çitadà, habitant en Picanya	
[408]	Llevada de mà drete a [...]	
[409]	Morts en la çitutat de València de peste	
Any 1558		211
[410]	Pau e treua entre Jeroni Sòria [e Pere d'Antinyach]	
Any 1558		212
[411]	Mort de l'emperador don Carlos	
Any 1559		212
[412]	Pau e treua de mi, Jeroni Sòria, e Pere Cherta, çitadà, de part altra	
Apèndixs		213
	I. Lo que se supo del Consilio de Trento	
	II. Memorial de los maestros que ha avido en la horden de la cavellería de Sanctiago, que fue fundada en el anyo de mil e ciento LXV anyos	
	III. [Notícies dels anys 1569 i 1577]	
<i>Índex onomàstic</i>		221
<i>Índex toponímic</i>		229

*P*ublicat

en maig de 2024

per la Universitat de València

en coedició amb

l'Acadèmia Valenciana de la Llengua

*f*onts històriques valencianes
90.

VNIVERSITAT VALÈNCIA